

B I U L E T Y N

Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 26 lipca 1956 r.

Nr 21

Poz. 57-58

TREŚĆ:

I. ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Poz. 57 — nr 106 z dnia 16.VII.1956 r. w sprawie opracowania projektu Narodowego Planu Gospodarczego oraz planów techniczno-ekonomicznych w zakresie objętego planami terenowymi przemysłu nadzorowanego przez Ministra Przemysłu Drobno i Rze-

miosła i Zarząd Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy.

II. PISMO OKÓLNE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 58 — nr 11 z dnia 16.VII.1956 r. w sprawie właściwego kwalifikowania jednostek gospodarczych do działu „budownictwo“.

57.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 106 z dnia 16 lipca 1956 r.
(znak: DW2-E-33)

w sprawie opracowania projektu Narodowego Planu Gospodarczego oraz planów techniczno-ekonomicznych w zakresie objętego planami terenowymi przemysłu nadzorowanego przez Ministra Przemysłu Drobno i Rzemiosła i Zarząd Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy.

§ 1. Ministerstwo Przemysłu Drobno i Rzemiosła i Centralny Związek Spółdzielczości Pracy, zwane w dalszym ciągu ministerstwami oraz Prezydium Wojewódzkich Rad Narodowych (WRN) opracują projekt NPG na 1957 rok w zakresie przemysłu planowanego terenowo zgodnie z instrukcją stanowiącą załącznik do zarządzenia, która będzie wydana odrębnie drukiem.

§ 2. Przy opracowaniu projektu planu należy uwzględnić stan organizacyjny na dzień 1 lipca 1956 r. Poprawki w projektach planu wynikające z późniejszych zmian organizacyjnych wprowadzi Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego w toku prac nad projektem NPG na 1957 rok na wnioski zainteresowanych ministerstw.

§ 3. Ministerstwa i Prezydium Wojewódzkich Rad Narodowych załączają do projektów planów na 1957 r. części opisowe, zawierające w szczególności ocenę przewidywanego wykonania planu w 1956 r. oraz omówienie ważniejszych zagadnień w projekcie planu na 1957 rok.

§ 4. Przy ustalaniu wartościowych wskaźników projektu planu należy przyjąć następujące zasady:

- 1) w zakresie cen porównywalnych stosuje się ceny ustalone w rejestrach cen porównywalnych (i cennikach) ustalone na 1 stycznia 1956 roku wraz z późniejszymi zmianami;
- 2) w zakresie cen bieżących (ceny zbytu, ceny hurtowe, ceny detaliczne, opłaty za usługi) należy stosować dla przewidywanego wykonania 1956 r. ceny, które rzeczywiście obowiązywały w tym roku.

Dla 1957 roku należy stosować ceny obowiązujące w dniu 1 lipca 1956 roku.

Zmiany cen bieżących w I półroczu 1956 roku mające wpływ na wskaźniki planu — należy podać w części opisowej do projektu planu, o której mowa w § 4.

§ 5. Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Torfowej w porozumieniu z Przewodniczącym PKPG określi sposób opracowania projektu planu w zakresie eksploatacji złóż torfu przez przedsiębiorstwa nadzorowane przez Ministrów: Przemysłu Drobno i Rzemiosła, Państwowych Gospodarstw Rolnych oraz przez spółdzielnie zrzeszone w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“ i Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy. Eksploatacja złóż torfu przez jednostki gospodarki społecznej objęta jest począwszy od 1957 roku planowaniem terenowym.

§ 6. 1. W zakresie przemysłu objętego planowaniem terenowym, nadzorowanego przez Ministra Przemysłu Drobno i Rzemiosła oraz Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy nie stosuje się postanowień zawartych w instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 91 z dnia 1 czerwca 1956 roku w sprawie opracowania NPG na 1957 rok.

2. Zasady i tryb opracowania rocznych planów techniczno-ekonomicznych, planów kwartalno-miesięcznych i miesięcznych ustala zgodnie z postanowieniami § 19 uchwały Rady Ministrów nr 426 z dnia 4 lipca 1956 roku.

- a) Minister Przemysłu Drobno i Rzemiosła dla przedsiębiorstw państwowego przemysłu terenowego,
- b) Zarząd Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy dla Przemysłowych spółdzielni pracy.

3. Zatwierdzenie rocznych planów techniczno-ekonomicznych i planów kwartalnych przez WZP i WZSP dla przedsiębiorstw przemysłowych objętych planami terenowymi może dotyczyć następujących wskaźników:

- a) wartości produkcji i asortymentu
- b) funduszu płac
- c) średniej płacy,
- d) zaopatrzenia,
- e) akumulacji.

Co do pozostałych planów i wskaźników planu ustalenia powinny należeć do właściwości przedsiębiorstw.

4. Odrębne przepisy uregulują znacznie szerszy niż dotychczas zakres uprawnień rad narodowych co do wprowadzania zmian w planach operatywnych w stosunku do zadań NPG.

Przepisy te upoważnią prezydium WRN do wprowadzenia zmian w planach operatywnych z tym, że zmiany te nie powinny w zasadzie zmniejszać wskaźników masy towarowej, asortymentów objętych NPG w stosunku do zadań planu rocznego, a zadania dla zakładów kooperujących będą mogły ulegać zmianom w porozumieniu z odbiorcami produkcji kooperowanej.

§ 7. W zakresie przemysłu objętego planowaniem centralnym, Ministerstwo Przemysłu Drobno i Rzemiosła opracuje projekt planu wg zasad i trybu ustalonego w instrukcji zatwierdzonej zarządzeniem Przewodniczącego PKPG nr 91 z dnia 1 czerwca 1956 r. w sprawie opracowania NPG na 1957 r. z wyjątkiem:

- a) podziału podstawowych wskaźników na kwartały
- b) obliczania wartości produkcji towarowej wg cen fabrycznych.

§ 8. 1. Uchyla się z dniem 1 stycznia 1957 roku postanowienia zawarte w zarządzeniu Przewodniczącego PKPG nr 170 z dnia 19 października 1955 r. w sprawie ustalania zasad i trybu planowania produkcji i zbytu artykułów wytwarzanych przez zakłady państwowego przemysłu terenowego i spółdzielni pracy (Biuletyn PKPG nr 23, poz. 87) — w zakresie wykazu zakładów planowanych centralnie.

2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. L. Kasman

58.

PISMO OKÓLNE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

MINISTRA FINANSÓW

Nr 11 z dnia 16 lipca 1956 r.
(znak: KO-1-37)

w sprawie właściwego kwalifikowania jednostek gospodarczych do działu „budownictwo“.

W związku z tym, że do działu „budownictwo“ w Narodowym Planie Gospodarczym (NPG) jest zaliczonych sze-

reg przedsiębiorstw (zakładów) o działalności niebudowlanej, jak np. przedsiębiorstwa produkcji materiałów budowlanych, przedsiębiorstwa remontowe, przedsiębiorstwa transportowe itp. zachodzi konieczność zarówno ich przesunięcia do właściwego działu NPG jak i przekazania ich kredytowania i kontroli do właściwego banku. Przy uprządkowaniu zaliczenia przedsiębiorstw do właściwego działu NPG należy kierować się następującymi wytycznymi:

1. a) Do działu gospodarki narodowej „budownictwo“ zalicza się przedsiębiorstwa, o ile przynajmniej połowa wartości ich produkcji, ustalona w planie techniczno-ekonomicznym obejmuje wykonywanie robót budowlano-montażowych, prac projektowo-kosztorysowych, robót i prac geologiczno-poszukiwawczych, hydro-geologicznych, geologiczno-inżynierskich oraz geodezyjnych i kartograficznych.

Zakłady działające na zasadach wewnętrznego pełnego, lub ograniczonego rozrachunku gospodarczego, powinny być zaliczane do tego samego działu gospodarki narodowej, do którego jest zaliczone przedsiębiorstwo, którego część stanowią.

b) Przedsiębiorstwa, wykonujące roboty remontowe powinny być zaliczane do działu „budownictwo“, jeżeli wykonują remonty obiektów budowlanych (budynki, budowle, obiekty lądowo-wodne), a do działu „przemysł“, jeżeli wykonują remonty maszyn, urządzeń i środków transportowych.

Wyjątkowo mogą być zaliczane do działu „budownictwo“ przedsiębiorstwa remontowo-montażowe, w których produkcji przeważają nad pracami warsztatowymi prace pozawarsztatowe polegające na demontażu i montażu stale umiejscowionych maszyn i urządzeń.

c) Przedsiębiorstwa, których podstawową działalnością jest świadczenie usług sprzętowych na rzecz przedsiębiorstw budowlano-montażowych, powinny być zaliczone do działu „budownictwo“.

d) Przedsiębiorstwa transportowe w resortach budownictwa miast i osiedli i budownictwa przemysłowego oraz przedsiębiorstwa transportowe podporządkowane centralnym zarządom budownictwa innych resortów, obsługujące przedsiębiorstwa określone w pkt 1 lit. a, c, należy zaliczać do działu „transport“ a nie do działu „budownictwo“.

2. a) Przedsiębiorstwa zaliczane dotychczas do innych działów gospodarki narodowej niezgodnie z zasadami, określonymi w pkt 1 lit. a) — d) powinny być przekwalifikowane do właściwych działów gospodarki narodowej.

b) Decyzje o przekwalifikowaniu przedsiębiorstwa do właściwego działu gospodarki narodowej wydaje minister, nadzorujący przedsiębiorstwo. Decyzje te powinny być uzgodnione z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego, Ministerstwem Finansów, Głównym Urzędem Statystycznym i centralami zainteresowanych banków, a to w celu dokonania odpowiednich zmian w ewidencji wykonania planu, w finansowaniu itp.

c) Centrala banku finansującego działalność przedsiębiorstwa może wystąpić z wnioskiem do ministra, nadzorującego przedsiębiorstwo, o przekwalifikowanie przedsiębiorstwa do właściwego działu gospodarki narodowej o ile stwierdzi, że nie jest ono zakwalifikowane zgodnie z zasadami określonymi w pkt 1.

d) W przypadku niewydania przez ministra decyzji w ciągu 30 dni centrala właściwego banku zawiadomi o tym Przewodniczącego PKPG i Ministra Finansów.

3. a) Zakłady na wewnętrznym rozrachunku gospodarczym o produkcji odmiennej, niż produkcja podstawowa przedsiębiorstwa, w skład którego wchodzi, powinny być przekształcone w przedsiębiorstwa państwowe, zgodnie z uchwałą Nr 320 Prezydium Rządu z dnia 18 maja 1954 r. w sprawie zmian w organizacji przedsiębiorstw państwowych, — jeżeli uzasadnione jest to:

- wielkością produkcji zakładu
- wielkością zatrudnienia
- sprzedażą znacznej części produkcji poza przedsiębiorstwo.

O przekształceniu zakładu w przedsiębiorstwo należy zawiadomić PKPG.

b) Centrala banku finansującego przedsiębiorstwo może za pośrednictwem Min. Finansów wystąpić z wnioskiem do właściwego ministra o przekształcenie zakładu działającego na wewnętrznym rozrachunku gospodarczym w przedsiębiorstwo państwowe, o ile odpowiada on warunkom, wymienionym w ust. a. Odpis wniosku należy przesłać do PKPG.

O treści decyzji właściwy minister zawiadomi Przewodniczącego PKPG, Ministra Finansów, Centralę Banku, która wystąpiła z wnioskiem.

4. a) Decyzje o przekwalifikowaniu przedsiębiorstw lub przekształceniu zakładów w przedsiębiorstwo powinny być wydane zasadniczo w pierwszym półroczu danego roku.

b) W wyjątkowych przypadkach przekwalifikowanie przedsiębiorstw może być przeprowadzone w terminie późniejszym, za zgodą Przewodniczącego PKPG i Ministra Finansów.

c) Zaliczenie przedsiębiorstw do właściwych działów gospodarki narodowej powinno nastąpić z dniem 1 stycznia następnego roku. Przy opracowaniu projektu resortowego planu gospodarczego na rok następny począwszy od projektu planu na rok 1957 ministerstwa powinny włączać przedsiębiorstwa do właściwych działów gospodarki narodowej, przy czym dla zapewnienia porównywalności ministerstwa powinny wydzielać z liczb globalnych zbiorcze dane dla przedsiębiorstw przekwalifikowanych w zakresie produkcji, inwestycji, zatrudnienia, płac i kosztów własnych.

5. Zaliczenie nowopowstających przedsiębiorstw do właściwych działów gospodarki narodowej powinno być dokonane przy tworzeniu przedsiębiorstwa.

6. a) Kredytowanie i kontrola bankowa przedsiębiorstw zaliczonych do działu „budownictwo“ należy do kompetencji banków, finansujących inwestycje.

b) W przypadku przesunięcia przedsiębiorstwa z działu „budownictwo“ do innego działu gospodarki lub z innego działu gospodarki do działu „budownictwo“ następuje odpowiednie przekazanie kredytowania i kontroli bankowej tego przedsiębiorstwa pomiędzy Narodowym Bankiem Polskim a bankiem, finansującym inwestycje.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
i MINISTER FINANSÓW

E. Szyr
J. Frendota

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Prawny, Warszawa, Plac Trzech Krzyży 5.
Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze. Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 81963.

PRENUMERATA: kwartalna 9 zł, półroczna 18 zł, roczna 36 zł. Cena egz. 1 zł.

Zamówienia i przedpłaty na prenumeratę przyjmują urzędy pocztowe i listonosze. Instytucje i zakłady pracy, mające siedzibę w miejscowościach, w których są Oddziały i Delegatury „Ruchu“, składają zamówienia w miejscowych Oddziałach i Delegaturach „Ruchu“.

Zamówienia na prenumeratę należy składać od dnia 11 do dnia 10 in-ca poprzedzającego okres prenumeraty.

Zaległe egzemplarze sprzedają sklepy Przedsiębiorstwa Sprzedaży Prasy Antykwarycznej „Ruch“ w W-wle, ul. Wiejska 14 i Puławska 108. Poza Warszawę pisma dostarcza Biuro Wysyłkowe Przedsiębiorstwa Sprzedaży Prasy Antykwarycznej „Ruch“, ul. Puławska 108.

Zamówienie PWG 203/56, podpisano do druku 28.VII.58 r., druk ukończono 28.VII.58 r.

Nakład 24.718 egz. Papier gazet. 50 gr, ark. wyd. 0,5. Zam. 4249/c. Zakłady Graficzne Dom Słowa Polskiego, Warszawa.